

værre kan jeg ikke saaledes som min ærede Kollega beroliges med, at de Ændringer, man kunde ønske i Loven, kunne vente, til det kirkelige Udvalg havde stillet Forslag. (Modsigelse fra *M. Madsen*.) Ja, det kunde min ærede Kollega maaske dog *noget* slaa sig til Ro med, men det kan jeg slet ikke, thi netop ved dette første Valg gælder det om, at alle, der ere valgberettigede, komme med. Jeg maa derfor i hvert Fald fastholde mit Forslag, og jeg er ikke i Tvivl om, at der nok skal vise sig saa store Vanskeligheder ved Lovens Gennemførelse, at Tiden vil vise, at jeg har haft Ret i at stille det og derfor ogsaa Grund til at beklage, at det alligevel bliver forkastet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Selvfølgelig vil der blive Vanskeligheder ved Lovens Gennemførelse, thi det er jo klart nok, at naar man skal arbejde paa et Felt, der ikke har været arbejdet paa før, er der Vanskeligheder, der ere tilstrækkelig store, men jeg er overbevist om, at de lade sig overvinde. Men det ærede Medlem har jo heller ikke benægtet, at den lejede Hjælp, de lejede Lokaler, der kunne skaffes efter Loven, de Blanketter, der kunne udstedes, ville have den Virkning, at Ordningen nok kan finde Sted paa de 14 Dage. Det ærede Medlem sagde, det heller ikke var Ordningen, han var i Tvivl om, men han var i Tvivl om, hvorvidt den kritiske Undersøgelse kan blive tilstrækkelig i de 14 Dage. Det tror jeg imidlertid godt, den kan, thi Sagen er, at naar man faar Anmeldelserne og stiller det hele skematisk op, saa er det meget lettere for Valgbestyrelsen at gennemgaa Listen og finde dem, de kende og tro, der er Fejl ved, og som skulle være Genstand for en kritisk Undersøgelse, end naar den har hele Bunker af Anmeldelser liggende for sig og saa først alene skal sidde og gennemgaa dem, inden de ere skematisk ordnede. Jeg tror, det ærede Medlems Frygt for, at de Frister, der her fastslaaes, er overdreven. Selvfølgelig maa der stilles Ændringsforslag, naar det er nødvendigt, men at antage Ændringsforslag, alene fordi det ærede Medlem har stillet dem, er der ingen Grund til. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (*M. Madsen*) mente, at jeg ingen Grunde havde anført for at modsætte mig hans Ændringsforslag. Ja, jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har faaet fat paa

dem, for jeg fortalte ham, at den første Del af hans Ændringsforslag er urigtig, da den angaar Slotsmenigheden... (*M. Madsen*: Det kunne vi jo stryge og tage Resten!)... Da der ikke skal være Menighedsraad ved Slotsholmens Menighed, skal der heller ikke gives Valgret til den Del af Menigheden. Den første Del af Ændringsforslaget er altsaa umulig, og med Hensyn til den sidste Del paaviste jeg ogsaa, at den var urigtig, da St. Petri Menighed slet ikke er stillet anderledes, end Valgmenighederne ere. Man har ikke slaaet fast, at Valgmenigheders Medlemmer skulle have Valgret i den Menighed, hvortil de have løst Sognebaand, eller hvortil de have knyttet sig som Medlemmer af Valgmenigheden, men der, hvor de bo, og følgelig bliver det ganske det samme Forhold ved St. Petri Menighed. Det er ganske frivilligt, om de ville være Medlemmer af den Menighed eller ej. De kunne ogsaa løse Sognebaand til den; kort sagt, det er ganske frit. Tilbage bliver da Spørgsmaalet om de militære, og der har jeg heller ikke overset, at de militære ere bundne til disse Menigheder — vare de ikke det, var der slet ingen Grund til at tage Spørgsmaalet op — og derfor erkendte jeg, at det var et Spørgsmaal, der burde løses, og et Spørgsmaal, der kunde overvejes. Men det er slet ikke saa let løst, som det ærede Medlem mente, det gøres ikke med et Pennestrøg. Det gør jeg opmærksom paa; det drejer sig jo ikke alene om de tjenestegørende militære, men ogsaa om dem, der have søgt Afsked, og i Provinsbyerne drejer det sig ikke alene om dem, der bo i Garnisonsbyerne, men ogsaa dem, der bo helt uden for Byerne eller andre Steder. Det bliver vanskeligt at ordne, naar man skal have en Valgbestyrelse, der skal undersøge Anmeldelserne maaske milevidt borte fra. Jeg vil foranledige, at det kan blive overvejet i det kirkelige Udvalg. Jeg synes, det ærede Medlem kunde slaa sig til Ro dermed, jeg tror, det er imødekomende Skridt. Men at stemme for hans Ændringsforslag nu, hvor den første Del ikke passer og den sidste Del er imod Lovens Tanke, og hvor der med Hensyn til den mellemste skal træffes ganske andre Bestemmelser end her, for at man kan have Betryggelse for, at det i Virkeligheden kan praktiseres, det vil være urimeligt, og derfor vil jeg fraraade at stemme for Ændringsforslaget.

M. Madsen: Jeg erkendte straks, at første Del for de militære Befalingsmænds